

ततोऽस्तुवन्साधुसाध्वित्युपश्लोकितवतः ॥ हेब्रह्मन्तेबलंअमोघमस्तु अरातावविसर्जनेनाक्षीणमस्तु प्रतिब्रह्मास्त्रंमाप्रयुंक्ष्वेतियावत् ॥ पारक्यंतेजः स्वतेजसा सहजेन धारय विलाप्यैकीकुरु ॥ २० ॥ नन्वरोस्थिते कथमप्रतियोगोतआह ॥ निगृहीतइति ॥ ब्रह्मास्त्रासेन नष्टसामर्थ्यः स्वतएवमृतप्रायोजातइत्यर्थः ॥ २१ ॥ शमंचक्रे प्रतियो गतोऽरातिनाशनादुपरतइत्यर्थः ॥ विनिकृतः निरस्तसर्वशक्तिः ॥ २२ ॥ क्षत्रियबलंधिकू केवलंनिधंबलमित्यर्थः ॥ ब्रह्मतेजोबलं प्रशस्तंबलं ॥ २३ ॥ प्रसन्नैन्द्रियमानसः ॥

ततोऽस्तुवन्मुनिगणावसिष्ठंजपतांवरं ॥ अमोघंतेबलंब्रह्मंस्तेजोधारयतेजसा ॥ २० ॥ निगृहीतस्त्वयाब्रह्मन्विश्वामित्रोमहाबलः ॥ अमोघंतेबलंश्रेष्ठलोकाःसंतुगतव्यथाः ॥ २१ ॥ एवमुक्तोमहातेजाःशमंचक्रेमहातपाः ॥ विश्वामित्रोविनिकृतोविनिश्वस्येदमब्रवीत् ॥ २२ ॥ धिग्वलंक्षत्रियबलंब्रह्मतेजोबलंबलं ॥ एकेनब्रह्मदंडेनसर्वास्त्राणिहतानिमे ॥ २३ ॥ तदेतत्प्रसमीक्ष्याहंप्रसन्नैन्द्रियमानसः ॥ तपोमहत्समास्थायस्येयद्वैब्रह्मत्वकारणं ॥ २४ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणेवा० आ० वा० षट्पंचाशःसर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ततःसंतमहदयःस्मरन्निग्रहमात्मनः ॥ विनिश्वस्यविनिश्वस्यकृतवैरोमहात्मना ॥ १ ॥ सदक्षिणांदिशंगत्वामहिष्यासहराघव ॥ ततापपरमंधोरंविश्वामित्रोमहातपाः ॥ २ ॥ फलमूलाशनोदांतश्चचारपरमंतपः ॥ अथास्यजज्ञिरेपुत्राःसत्यधर्मपरायणाः ॥ ३ ॥ हविष्पंदोमधुष्पंदोदृढनेत्रोमहारथः ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुब्रह्मालोकपितामहः ॥ ४ ॥ अब्रवीन्मधुरंवाक्यंविश्वामित्रंतपोधनं ॥ जिताराजर्षि लोकास्तेतपसाकुशिकात्मज ॥ ५ ॥ अनेनतपसात्वांहिराजर्षिरिति विद्महे ॥ एवमुक्तामहातेजाजगामसहदैवतैः ॥ ६ ॥

परित्यक्तक्षत्रस्वभावइतियावत् ॥ २४ ॥ इतिश्रीरामाभिरामे० वा० वा० षट्पंचाशःसर्गः ॥ ५६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ततइति ॥ कृतवैरइति ॥ इदमेवतपोनाशकमस्य ॥ १ ॥ तताप तपश्चकारेत्यर्थः ॥ २ ॥ तपसोघोरत्वंदर्शयति ॥ फलेत्यादि ॥ दांतोजितेंद्रियः ॥ पुत्राहविष्पंदादयः ॥ ३ ॥ ब्रह्मर्षित्वाय ब्रह्मविद्ययातपःकरणात् ॥ तदधिदैवतत्वात् ब्रह्माब्रवीत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥